

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Biura "P."

Sp. z o.o. w O.

przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2019 r.,

zażalenia powoda na wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 24 kwietnia 2019 r., sygn. akt XI Ga (...),

**1. uchyla zaskarżony wyrok,**

**2. orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego  
pozostawia do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym  
postępowanie w sprawie.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy w W. uchylił wyrok Sądu Rejonowego w W. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania. W motywach rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, że wydanie wyroku kasatoryjnego jest następstwem niewykonania przez Sąd pierwszej instancji bezwzględnie wiążących ten Sąd wskazań zawartych w poprzednim wyroku kasatoryjnym i jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 386 § 4 k.p.c. Dodać

należy, że Sąd Okręgowy dostrzegł, iż Sąd pierwszej instancji napotkał trudności w realizacji tych wskazań, skoro zalecenie rozważenia przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego nie wykonał, ponieważ taki wniosek dowodowy pozwany cofnął, zalecony dowód z przesłuchania stron został ograniczony do przesłuchania powoda, ponieważ pozwany zrezygnował z przesłuchania w tym charakterze, a dowody z zeznań świadków zostały zawnioskowane na okoliczności nie te, które uprzednio zalecił Sąd Okręgowy. Jednakowoż, Sąd Okręgowy ocenił, że potrzeba przeprowadzenia wskazanych uprzednio przez niego dowodów była tak istotna, że decydując o uchyleniu wyroku nakazał dopuścić dowód z opinii biegłego z urzędu i przesłuchanie świadków, czyli Sąd „winien przeprowadzić postępowanie dowodowe w określony (uprzednio) sposób”.

Zażalenie na wyrok kasatoryjny wniósł powód zarzucając naruszenie art. 386 § 1 i 4 k.p.c. przez błędne zastosowanie. Wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że zażalenie przewidziane w art. 394<sup>1</sup> § 1<sup>1</sup> k.p.c. ma na celu jedynie skontrolowanie przez Sąd Najwyższy, czy orzeczenie kasatoryjne sądu drugiej instancji, przekazujące sprawę do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, zostało prawidłowo oparte na jednej z przesłanek przewidzianych w art. 386 § 2 lub 4 k.p.c., a więc, czy powołana przez sąd drugiej instancji przyczyna uchylenia odpowiada wskazanej w uzasadnieniu podstawie ustawowej i czy rzeczywiście wystąpiła w sprawie. Dokonywana ocena ma charakter jedynie formalny i nie wkracza nie tylko w ocenę merytorycznego stanowiska sądu drugiej instancji w kwestii materialnoprawnych podstaw rozstrzygnięcia, lecz także w ocenę prawidłowości zastosowania przez ten sąd innych przepisów prawa procesowego, nie związanych bezpośrednio ze wskazaną przyczyną uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji (por. np. postanowienia z dnia 7 listopada 2012 r. IV CZ 147/12, OSNC 2013, nr 3, poz. 41, z dnia 25 czerwca 2015 r., V CZ 6/16, nie publ., z dnia 29 października 2015 r., I CZ 92/15, nie publ., z dnia 7 kwietnia 2016 r., II CZ 6/15, nie publ. i z dnia 28 sierpnia 2019 r., III CZ 22/19, nie publ.).

Zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c. sąd może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Z ustaleń i ocen Sądu Okręgowego nie wynika, iż uznał jakoby Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy czy też, że wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Sąd Okręgowy uznał, że Sąd pierwszej instancji nie wykonał wskazań jakie zostały mu udzielone w poprzednim wyroku sądu drugiej instancji. Niezależnie od tego, że z uzasadnienia Sądu Okręgowego wprost wynika, że taka ekstremalna i jednoznaczna sytuacja miejsca w sprawie nie miała, bowiem sąd pierwszej instancji podjął czynności procesowe zmierzające do wykonania tych wskazań, a postulat przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego urzędu jest wskazaniem nowym, to zauważyć trzeba, że naruszenie przez Sąd pierwszej instancji art. 386 § 6 k.p.c., jeżeli to naruszenie jednocześnie nie wypełnia przesłanek z art. 386 § 4 k.p.c., nie uzasadnia wydania wyroku kasatoryjnego. Uzasadnienie Sądu Okręgowego nie prowadzi do wniosku, że do takiej konfuzji przesłanek doszło.

Jeżeli, w ocenie Sądu Okręgowego, sprawa została rozstrzygnięta nieprawidłowo i zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania dowodowego, w tym przez przeprowadzenie dowodu z urzędu, Sąd ten, jako sąd rozstrzygający sprawę a nie apelację, ma wszelką kompetencję do kontynuowania postępowania i rozstrzygnięcia sporu.

Z przedstawionych przyczyn orzeczono jak w sentencji (art. 394<sup>1</sup> § 1<sup>1</sup> w związku z art. 398<sup>15</sup> § 1 k.p.c.).

jw